

Predikan – Julotta 25 dec

Åter har vi fått möjlighet att kliva upp tidigt i ottan för att fira gudstjänst här i vår vackra kyrka, en ynnest som inte alla har.

För några är julen en helt vanlig dag. För andra är den ett försök att rättfärdiga sitt beteende dagen före, då hjärnan var omtöcknat av droger. Åter för andra kan julhelgen vara ett trauma som man har försökt glömma, för att slippa bli upptäckt av sin man, föräldrar eller annan vuxen.

Profeten talar om ett ljus som kommer att lysa över ett folk som vandrar i mörkret. Och människorna som bor i mörkrets land kommer att få se ett ljus stråla fram. När de får se ljuset kommer deras jubel att stiga mot himlen.

Glädjen för att Jesus föds in i vår mörka värld kan liknas med en människa, som svultit en längre tid och plötsligt får den mat och dryck hon längtat efter. Den kan också jämföras med för en skuldyngd ensam mamman, som frestats att ta ett lån med löftet att hon ska klara avbetalningarna, men som misslyckades. Nu får hon veta att hon blir skuldsanerad.

Exemplen kanske inte är idealiska, men ska få oss att förstå en del av glädjen för att den sanna Guden föds in i världen.

Under hela GT:s tid har Israels folk sett fram emot Messias ankomst. Redan som unga har juden fått lyssna till berättelser om Befriaren som skulle skänka dem frihet. Messias skulle frigöra dem från slaveriet under ett främmande folk. Och äntligen får de nu se upp mot himlen, lika glada som Abraham var när Gud bad honom räkna stjärnorna, och han fick löftet att bli far till många släkten.

Men att Messias skulle föddas av fattiga föräldrar, som blev flykting kort tid efter Jesu föddes, var ingen de trodde på. Nej, de ville se en Messias som skulle komma ridande på en svart hingst med svärdet i högsta hugg, och slå ned dem som höll folket i slaveri. Men Guds plan var en annan, och det var knappt fler än Maria, Josef, herdarna och så småningom de vise männen, som såg det speciella hända, ett litet barn föds och läggs på ett djurs krubba. Han som skulle befria hela folket från deras synder och åter ge dem möjlighet att förenas med sin Herre och Gud.

Hur är det för oss? Kan vi glädjas som profeten uppmanar oss till? Betyder Jesu födelse en

befrielse från mörkrets makt? Kan vi se ljuset, sanningen och livet i våra liv? Kan vi glädjas som den hungrige gläds att få äta sig mätt? Kan vi uppleva att de tunga bördorna lyfts från våra axlar? Betyder Jesusbarnets födelse något för oss?

Paulus säger vid något tillfälle att vår religions hemlighet är Jesu uppenbarelse som jordisk varelse. Religionens hemlighet var att Jesus vann tro i världen och togs upp i härligheten. Vår kristna tro kan inte jämföras med någon annan världsreligion. För ingen annan religion har en Gud som föds för att ta på sig våra synder och befriar människan från fångenskap. Alla andra religioner har faktiskt en Gud som man måste blidka med offer. Sådan är inte vår Gud i Jesus Kristus.

Det är först när man förstår djupet i den kristna tron som man också förstår den glädjen profeten talar om. En glädje som kan jämföras med en mor och far, som efter nio månaders väntan får uppleva ett friskt barns födelse. De täta och svåra värkarna bytts mot en obeskrivlig glädje, när hon får det nyfödda barnet på bröstet. När hon tittar på den lilla skrynkliga kroppen så spritter hjärtat till, och när hon möter blicken hos det nya livet förstår hon hur benådad hon är. Vid det är tillfället är lyckan och glädjen så total så att den

inte kan jämföras med något annat. Och skulle någon be henne skriva ner glädjen i ord så skulle det misslyckas totalt.

Att vi fortfarande 5 får uppleva julen beror på att Herren älskar oss. Gjorde han inte det så hade det varit onödig. Men den som försöker förstå julens budskap upptäcker snart den rädsla och glädje som råder när Frälsaren föds. Moder Maria hade exempelvis kunnat bli stenad till döds, eftersom hennes trolovade faktiskt misstänkte henne för otrohet. Men trots att hon blev ifrågasatt så vågade hon ställa sig till Guds förfogande och föda hans barn, kosta vad det kosta vill.

Men hur är det för mig och dig, vågar vi ställa oss till Guds förfogande såsom Maria? Vågar vi axla mantel och ta strid mot det onda, som kryper allt närmare oss? Eller vill vi fortsätta sitta oberörda av allt som händer kring oss och fortsätta se på när unga och gamla går förlorade, eller behandlas felaktigt? Herren vill använda Dig och din talang, nådegåvan du fått. Han vill att du använder talangen för att föra ut det glada budskapet om Honom, till dem som lider nöd, till dem som gråter, till dem som står under tunga ekonomiska och familjära bördor, till dem som blir piskade, till dem som förföljs. Han vill att du ställer dig till

förfogade, för att befria människor från deras fångenskap.

Detta kan du bidra till genom tron på Jesus. Att i enkelhet tro att Han kom för att verka genom dig, genom ditt hjärta och i dina gärningar. Det du kommer att vinna genom tron är ett liv i ljus. För du vill väl inte fortsätta leva i ett mörker, när du fått se glimten av det eviga ljuset? Inte vill du väl tillhöra ett olyckligt folk, som inte vågar erkänna sitt behov av Gud? Amen!